

نقش نظام آموزش عالی در توسعه منابع انسانی برای دستیابی به توسعه پایدار کشاورزی

زینب اسدی^۱، کبری حسن پور^۱ و موسی اعظمی^۲

۱- کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

۲- کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

۳- دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان (aazamiahireza@yahoo.co.uk)

چکیده

کشاورزی پایدار و مسائل زیست‌محیطی مطرح شده در آن، متأثر از رفتار انسان‌ها در بهره‌برداری از آن است. پایداری حاصل تجارب، اهداف، تصمیم‌گیری و سازمان‌دهی مشترک انسان است و راه رسیدن به کشاورزی پایدار آموزش منابع انسانی می‌باشد. در شرایط متحول کنونی جهان، میزان برخورداری از نیروی انسانی کارا و خلاق است که اصلی‌ترین عامل تعیین‌کننده پیشرفت و توسعه جامعه به شمار می‌آید که این خود به میزان برخورداری جوامع، از دانش، آموزش و پژوهش بستگی دارد. برتری یک کشور بیش از آن که به منابع طبیعی یا ظرفیت‌های موجود صنعتی متکی باشد، به میزان بهره‌مندی آن کشور از علوم و فنون که حاصل توسعه علمی است و نیز به پویایی نظام آموزش عالی آن کشور وابسته است. آموزش و تربیت نیروی انسانی نه تنها هزینه محسوب نمی‌شود بلکه نوعی سرمایه‌گذاری برای آینده تلقی می‌شود و یکی از عوامل تأثیرگذار بهره‌وری به شمار می‌آید توسعه پایدار کشاورزی و رسیدن به اهداف جوامع درگرو تربیت و آموزش نیروی انسانی از طریق مراکز آموزش عالی می‌باشد. این پژوهش با استفاده از روش اسنادی و مطالعه کتابخانه‌ای انجام شده که به بررسی مفهوم توسعه پایدار کشاورزی و دستیابی به آن از طریق توسعه منابع انسانی و آموزش عالی می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: آموزش عالی، توسعه منابع انسانی، توسعه پایدار کشاورزی